

der af Regeringen allerede i Aaret 1858 var forelagt Rigsraadet et Udkast til Lov om Told- og Skibsafgifter for Monarchiet, ved hvilket den da gjældende Beskyttelsestold paa de dansk-vestindiske Ders Producter ved deres Indførsel til Morderlandet tænktes afføstet fra Aaret 1863, viste der sig ingenlunde hos den coloniale Repræsentations Fleertal den samme Stemning derimod, som Dernes locale Regering udtrykte i sine Forestillinger til Regeringen herhjemme; langt snarere synes man dengang at have betragtet den omhandlede Differentialtolds Ophævelse som en naturlig Sag, hvorpaa man ikke kunde lægge nogen Bægt, naar man kun opnaaede Ophævelsen af den Beskyttelse, der ved Loven af 30te Juni 1850 § 6 II. a. og § 8 I. og II. a. var tillagt Morderlandets Frembringelser ved deres Indførsel til de dansk-vestindiske Ders samt Egaliseringen af den disses Producter ved deres Udførsel fra Derne paahvilende Told. Det vil erindres, at disse Colonialraadets Ønsker fuldstændig bleve opfyldte ved Loven af 16de April 1862, ligesom den danske Lovgivningsmagt i det Hele ved adskillige i Aarene 1862 og 1863 udgivne vigtige Love søgte saavidt muligt at fremme de vestindiske Ders Udvikling baade i politisk og materiel Retning i Overensstemmelse med de af Dernes Colonialraad derom fremførte Ønsker. Hvad den i Andragendet foreslaaede Nedsættelse af Indførselstolden angaaer, skal det endelig bemærkes, at den Beskyttelse, der gennem Differentialtolden var tilstaaet de nævnte Producter i Modsetning til fremmede, ingenlunde udgjorde et saa betydeligt Beløb, men i Henhold til de Undersøgelser, der laae til Grund for Toldlovudkastet af 1858, kun beregnedes for Sukker til 0,9752 p. pr. p og for Rom til 1,696 p. pr. Viertel.

Medens der altsaa ikke skjønnes at kunne være Tale om en Tilbagevenden til den ved Loven af 31te Juli 1863 om Told- og Skibsafgifter ophævede Beskyttelse for St. Croix's Producter gennem en Differentialtold, er dog den nu her i Landet bestaaende Sukkertold formet saaledes, at en mindre gunstig Behandling af de paa St. Croix producerede Sukkere factisk er indtraadt. Under den forhaandenværende Man-

gel paa Driftscapital til en forbedret Sukkerproduction har det nemlig været umuligt for St. Croix's Sukkerproduct at naae til den samme Juldkommenhed, som adskillige fremmede Sukkere, og da det desuagtet maa betale den samme Told som disse, kan det med en vis Berettigelse paastaas, at St. Croix Sukkere ved den siden 1864 indførte Toldtarif ikke alene have mistet den tidligere Beskyttelse gennem Differentialtolden, men i Virkeligheden ere komne under en byrdefuldere Toldafgift end adskillige fremmede Sukkere, idet den samme Told selvfølgelig falder tungere paa en Gjenstand, der fornedelst sin ringere Betskaffenhed staaer i en lavere Priis, end paa den, der staaer i en højere. Denne Ulempe vil man stræbe at afhjælpe, desom dens Tilstedeværelse bekræftes ved den Undersøgelse, som Ministeriet i denne Anledning har indledet, og dersom det lykkes at finde practisk brugbare Forholdsregler derimod.

Foruden den omhandlede Begjæring, der indeholdes saavel i Colonialraadets som Plantageeernes Andragender, er der i de Sidstnævntes Andragende fremdeles principaliter anholdt om, at Den maa blive indlemmet i Morderlandet som en integrerende Deel af dette, hvorved der navnlig er sigtet til Dens Optagelse i det danske Toldsystem, saaledes at Dens Producter kunde indgaae toldfrit i Morderlandet som indenlandske, og dettes Frembringelser paa samme Maade indgaae toldfrit til Den, samt at Omkostningerne ved Dens Administration, Retsvaesenet og det Militaire, altsaa ved de ikke-communale Indretninger, overtages af Statskassen. En Incorporation, iværksat paa den Maade, som Plantageeierne sandsynligvis have tænkt sig i det af dem indsendte Andragende, vilde vistnok være istand til at staae St. Croix's Sukkerplantager en meget betydelig Fordeel, men den vilde paa den anden Side berøve den danske Statskasse en Indtægt, som den under de nu givne Forhold paa ingen Maade kan undvære. Skal dette undgaaes, og dersom Indbyggerne paa St. Croix skulle betale de samme Skatter som Indbyggerne i Morderlandet, da maae de ogsaa betale en Afgift af Sukker og Rom, og en følgerigtig Gjennemførelse af den Forholdsregel, hvorom Planterne andrage, maa altsaa lede til